

[Fanger.]

Jeg tror også, at de fleste af folketingets medlemmer er klar over, at hele befolkningens levestandard og fremgangen i levestandarden er direkte afhængig af en produktionsfremgang. Man kan forsøge mange krummspring for at fordele kagen, men den letteste måde at få mere på er at gøre kagen større. Det troede socialdemokraterne engang lettest kunne ske ved, at virksomhederne blev overtaget af staten. Det er der vist kun enkelte der tror i dag, men alligevel ser man af f. eks. loven om eignsudvikling, at der selv i det radikale venstre og retsforbundet er tilhængere af, at staten skal have en finger med i spillet, når der skal skaffes ny kapital til nye virksomheder, altså en tiltro til, at det er bedst, hvis man opkræver så store skatter som muligt og så bagefter låner pengene ud eller garanterer for lån til industri, håndværk, landbrug, skolebyggeri o. s. v.

Vi har i de sidste dage hørt meget om skattelettelse for så vidt angår de direkte skatter. Her er vel navnlig tænkt på de personlige skatter, og det er rigtigt, at disse har nået en sådan højde, at de virker direkte bremsende på produktionen. Når man på arbejdspladserne hører, at arbejderne ikke ønsker overarbejde, for det er jo bare at aflevere det i skat, og når erhvervsmanden siger, at det ikke kan betale sig at tjene mere, for det går bare til skatter, så er der noget galt. Men af hensyn til vor betalingsbalance kan det ikke gå at give skattelettelse, siger den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen samt andre pæne mænd.

Den højtærede finansminister nærer mistro til den almindelige borger og tror, at hvis denne får en skattelettelse eller andre penge i hænde, farer han straks hen og solder dem op i et mere eller mindre nødvendigt forbrug. Ganske vist får den højtærede finansminister en stor del af pengene igen via forbrugsbeskatningen, hvad enten der købes tekstilvarer, fjernsyn, ispinde, biler eller tændstikker. Men hvis man fra mange sider virkelig er ængstelig for, at udgiften til almindeligt konsum bliver for stor og der så vil blive for lidt kapital til de nødvendige investeringer, forstår jeg ikke, at den højtærede minister sidste år modsatte sig, at ungdommen kunne få skattefritagelse

for den del af deres indtægt, som de hen-satte på deres investeringskonto.

Det er jo en ret, alle erhvervsdrivende har i dag, og hvorfor så ikke også give den til landbrugsmedhjælperen, handelslærlingen, smedesvenden og industriarbejderen, som har til mål at blive selvstændige og at købe et landbrug, en butik, en smedje eller et industriforetagende? Det ville være et virkeligt håndslag til den del af ungdommen, der sætter målet højt, og hvorfra vi skal hente fremtidens selvstændige erhvervsdrivende. På samme måde vil en skattelettelse for aktieselskaber ikke give anledning til, at det almindelige konsum stiger en rød øre. En skattelettelse her vil ganske vist kunne belaste vor valutabeholdning med indkøb af udenlandske maskiner og andet til investering i nye fabrikker eller til udvidelse af bestående, men dette er jo netop en betingelse for, at vi kan få det bedre i morgen, end vi har det i dag.

Endvidere har jeg den tillid til danske erhvervsvirksomheder, at de ganske anderledes sikkert formår at bedømme en chance for en større investering end en embedsmand under handelsministeriet, der skal tage standpunkt til, om der skal bygges en fabrik i Vestjylland, og som måske har løbende et antal folketingsmedlemmer, der gerne vil anbefale projektet, men ikke selv vil sætte en rød øre i det.

Den højtærede finansminister sagde i sin fremsættelsestale:

„Danmarks forestående tilslutning til de syv og den påtænkte liberalisering af udenrigshandelen vil i de kommende år stille store krav til erhvervslivets konkurrenceevne og på mange områder gøre en omlægning af produktion og afsætning nødvendig. Det er derfor meget vigtigt, at skattelovgivningen ikke lægger unødige hindringer i vejen for en sådan udvikling.“

Jeg giver fuld tilslutning hertil, men jeg savner en eftersætning sålydende: „og derfor vil jeg foreslå en betydelig lettelse af aktieselskabsbeskatningen“. Den højtærede finansminister nøjes med senere at tilføje, at der har været rejst spørgsmål om at give en nedsættelse af selskabsskatten for at styrke erhvervslivets konkurrenceevne, samtidig med at vi tilslutter os frihandelsområdet og liberaliserer udenrigshandelen. At han ikke går ind for en skattelettelse,